

קידושין עה

	רב יהודה	רב נתן בר הושעיא	רב נחמן אמר רבה בר אבוה	רבא
כל האסורין לבא בקהל כהונה, מאי נינהו? גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד, ודלא כר' שמעון בן יוחי - מותרין לבוא זה בזה	כל האסורים לבא בקהל כהונה, מאי נינהו? גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד, ודלא כר' שמעון בן יוחי - מותרין לבוא זה בזה	כל שכהן אסור לישא את בתו, ומאי נינהו? גר שנשא גיורת, וכו' אליעזר בן יעקב - מותרין לבא זה בזה	אפי' ממזר מאחותו נמי הוי ממזר	כל האסורים לבא בקהל, ומאי נינהו? גר עמוני ומואבי - מותרין לבא זה בזה והכי קאמר: אף על פי שרבי יהודה אסור גר בממזרת, הני מילי גר דראוי לבא בקהל, אבל גר עמוני ומואבי דאין ראויין לבא בקהל - לא.
רבי יהודה אסור	גר אסור בממזרת	גר אסור בממזרת אפילו אם שני הוריו גרים	מאשת איש הוי ממזר, מאחותו לא הוי ממזר	
קושי	וכללא הוא, דכל האסורים לבא בקהל כהונה - מותרין לבא זה בזה? והרי אלמנה וגרושה וחללה וזונה, דאסורים לבא בקהל כהונה, ואסורים לבא זה בזה!	וכללא הוא, דכל שכהן אסור לישא את בתו - מותרים לבא זה בזה? הרי חלל שנשא בת ישראל, דכהן אסור לישא בתו, ואסורין נמי לבא זה בזה! <u>תירוץ</u> : לא קשיא, כר' דוסתאי בן יהודה <u>עוד קושי</u> : והרי חלל שנשא חללה, וכהן אסור לישא בתו, ואסור נמי לבא זה בזה!	מאי קמ"ל? תנינא: איזהו ממזר? כל שהוא כ"א י"א, דברי ר' עקיבא; שמעון התימני אומר: כל שחייבין עליו כרת בידי שמים, והלכה כדבריו; ר' יהושע אומר: כל שחייבין עליו מיתת ב"ד!	
עוד קושי	הא מותר - אסור, והרי גר, שמותר בכהנת ומותר בממזרת!	הא מותר - אסור, והרי גר שנשא בת ישראל, וכהן מותר לישא בתו, ומותרין לבא זה בזה!		

		א"ר יוחנן: מצרי שני איכא בינייהו ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה	אמר עולא: גר עמוני ומואבי איכא בינייהו, ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה	רב חסדא
בן תשע שנים ויום אחד, גר עמוני ומואבי, מצרי ואדומי, כותי ונתנין, חלל וממזר, שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל - פסולה	כי כהן גדול באלמנה, מה כהן גדול באלמנה שביאתו בעבירה ופוסל בה, אף כל שביאתו בעבירה פוסל	כי כ"ג באלמנה, מה כ"ג באלמנה שזרעו פסול ופוסל, אף כל שזרעו פסול ופוסל	כי כ"ג באלמנה, מה כ"ג באלמנה שזרעו פסול ופוסל, אף כל שזרעו פסול ופוסל	הכל מודים באלמנת עיסה - שפסולה לכהונה שמאן מיקל בהני תנאי? רבן שמעון בן גמליאל, וקאמר: כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו, וכל שאי אתה נושא בתו - אי אתה נושא אלמנתו, למעוטי מאי? למעוטי אלמנת עיסה - שפסולה לכהונה
ר' יוסי אומר: כל שזרעו פסול - פוסל, וכל שאין זרעו פסול - אינו פוסל	כי כ"ג באלמנה, מה כ"ג באלמנה שזרעו פסול ופוסל, אף כל שזרעו פסול ופוסל מצרי שני שאין זרעו פסול			
רבן שמעון בן גמליאל אומר: כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו, וכל שאי אתה נושא בתו - אי אתה נושא אלמנתו		ככהן גדול באלמנה, מה כ"ג באלמנה שכל זרעו פסול, אף כל שכל זרעו פסול ופוסל לאפוקי גר עמוני ומואבי, דנקבות הוו כשרות לבא בקהל		

דברי רב חסדא - לאפוקי מדהני תנאי, דתנן: **העיד רבי יהושע ור' יהודה בן בתירא על אלמנת עיסה - שכשירה לכהונה**; מאי טעמא? הוי ספק ספיקא, וספק ספיקא לקולא.

ר' אליעזר אומר ודאן בודאן - מותר.

פסיקת ההלכה:

שמואל	רב	
אין הלכה כר' אליעזר	הלכה כרבי אליעזר	
הולד שתוקי, ואסור בממזרת	הולד ממזר, ומותר בממזרת	ורמי דרב אדרב, ורמי דשמואל אדשמואל: ארוסה שעיברה
הולד ממזר	הולד שתוקי	תירוץ 1: איפוך
הולד שתוקי, דאסור בבת ישראל דחייה: אי הכי, היינו דרב! תירוץ: אלא מאי שתוקי? שמשתקין אותו מדין כהונה דחייה: פשיטא, השתא מדין ישראל משתקינן ליה, מדין כהונה מיבעי? תירוץ: אלא מאי שתוקי? שמשתקין אותו מנכסי אביו. קושני: פשיטא, מי ידעינן אבוה מנו? תירוץ: לא צריכא דתפס.	ממזר דקאמר רב (במקרה של הארוסה)? לאו מותר בממזרת, אלא דאסור בבת ישראל	תירוץ 2: לא תיפוך
מאי שתוקי? בדוקי, שבודקים את אמו ואומרת לכשר נבעלתי - נאמנת. קושני: כמאן? כר"ג, האמר שמואל חדא זימנא! דתנן: היתה מעוברת, ואמרו לה מה טיבו של עובר זה! מאיש פלוני וכהן הוא, ר"ג ורבי אליעזר אומרים: נאמנת, רבי יהושע אומר: אינה נאמנת; ואמר רב יהודה אמר שמואל: הלכה כרבן גמליאל! תירוץ: צריכא, דאי מהתם, הוה אמינא התם רוב כשירים אצלה, אבל הכא דרוב פסולים אצלה - אימא לא, צריכא.		תירוץ 3:

לפי תירוץ 1:

מחלוקת רב ושמואל בארוסה שעיברה	מחלוקת רב ושמואל בפסיקה כר' אליעזר לגבי שתוקי
ואי איתמר בהך, בהא קאמר רב, משום דאיכא למיתלה בארוס, אבל בהא - אימא מודי לשמואל	דאי איתמר בהא, בהא קאמר רב, משום דרוב כשרים אצלה, אבל התם דרוב פסולים אצלה - אימא מודי לשמואל;

רבי ישמעאל	ר' עקיבא
כותים גירי אריות הם	עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר
מנין לעובד כוכבים ועבד שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל שפסלוה? שנאמר: (ויקרא כב) ופת כהן כי תהיה אצמנה וארוסה וזרע אין לה, מי שיש לו אלמנות וגרושין, יצא עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגרושין	

רב דימי: ר' אלעזר סבר לה כר' עקיבא; ר' אלעזר סבר לה כרבי ישמעאל,

דחייה: ומי סבר לה ר' ישמעאל כר"ע? והאמר רבי יוחנן משום ר' ישמעאל: מנין לעובד כוכבים

ועבד שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל שפסלוה? שנאמר: (ויקרא כב) ופת כהן כי תהיה

אצמנה וארוסה וזרע אין לה, מי שיש לו אלמנות וגרושין, יצא עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות

וגרושין ואי ס"ד סבר לה כר"ע, השתא ממזר הוי, מיפסל בביאתו מיבעיא?

הסבר שני: אלא, ר' אלעזר סבר לה כר' ישמעאל, דאמר: כותים גירי אריות, וסבר לה כר' עקיבא

דאמר: עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.

דחייה: ומי סבר לה רבי אלעזר כרבי עקיבא? והאמר ר' אלעזר: אף על פי שנחלקו ב"ש ובית הלל

בצרות, מודים שאין ממזר אלא ממי שאיסורו איסור ערוה וענוש כרת!

הסבר שלישי: אלא, כי אתא רבין אמר ר' חייא בר אבא אי"ר יוחנן, ואמרי לה אמר ר' אבא בר זבדא

אמר רבי חנינא, ואמרי לה אמר ר' יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי: שלש מחלוקות בדבר. (הסבר

דברי ר' אלעזר בדף עו)